

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَثَمَانِ عَشْرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

به اسم الله رحمان رحیم

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۲

البته کردند فلاح^۱ حاصل مؤمنان * آنانکه هستند در نماز خود خشوع^۲ کنندگان *

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ

و آنانکه هستند از لغو اعراض کنندگان * و آنانکه هستند برزکات

(۱) فلاح: رستگاری، کامیابی. (۲) خشوع و خضوع: فروتنی، تواضع، افتادگی.

فَاعْلُوا۟نَ^۴ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْئِدَتِهِمْ حٰفِظُونَ^۵ إِلَّا عَلَىٰ

فعل کنندگان* و آنانکه هستند فروج خود را حفظ کنندگان* إلا بر

أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ^۶ فَمِنَ

ازواج خود یا آنچه مالک است دستهای آنها، که اینها اند بغیر ملامتی؛* و هر که

ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاولِيْكَ هُمُ الْعٰدُونَ^۷ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ

جوید وراء این باز آنها اند همانا مردم معاند^۱* و آنانکه هستند به امانتهای خود

(۱) معاند: سرکش، از حدگزر، دارای عناد.

وَعَمَدِهِمْ رَاعُونَ^۸ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ^۹ أُولَئِكَ

و عهد خود رعایت کنندگان * و آنانکه هستند بر نماز خود محافظان * آنها اند

هُمُ الْوَارِثُونَ^{۱۰} الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ^{۱۱}

همانا وارثان * آنانکه میرند میراث فردوس را. آنها آنجا خلد میکنند *

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ^{۱۲} ثُمَّ جَعَلْنَاهُ

و البته خلق کردیم انسان را از سلاله ئی^۱ از گل * باز ساختیم او را

(۱) سلالة: خلاصه، جوهر. شاید (DNA) والله اعلم.

نُطْفَةٌ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ^ص ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ

نطفه در قرار محفوظ * باز خلق کردیم نطفه را علقه پس خلق کردیم علقه را

مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ

مضغه^ا باز خلق کردیم مضغه را استخواندار باز پوشانیدیم استخوانها را گوشت. باز

أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَرَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ^ط ثُمَّ آتَيْنَاكُمْ

نشأت دادیمش بخلقت اخیر. بس برکت باراست الله احسن الخالقین. * باز یقیناً شما

(۱) مضغه: پارچه گوشت جویده شده (CHEWED, FRAGMENTED, DIGESTED MORSEL OF FLESH)

بَعْدَ ذَلِكَ لَنُحْيِيَنَّكُمْ^ط ۱۵ ثُمَّ نُنزِّلُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ^{۱۶} وَلَقَدْ

بعد از آن می میرید. * باز یقیناً شما یوم قیامت میشوید بعث * و البته

خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ^ص وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ^{۱۷}

خلق کردیم فوق شما هفت طرائق را و نیستیم از خلق غافل *

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْآرْضِ^ص وَارْتَبَا

و نازل کردیم از سماء آب بقدری باز دادیم سکونش در زمین و مائیم

عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لِقْدِيرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَسْتَأْذِنُكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تَمْحِيلٍ

بر گم کردن آن بس قادر * دادیم نشأت برای شما با آن جناتی از نخلها

وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً

و اعناب. برایشماست آنجا میوه های کثیر و از آن میخورید * و شجریکه

تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾

شد خارج از طور سینا، نبات شد با روغن و گوارا برای خورندگان *

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسُقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ

و یقیناً برایشماست در انعام عبرتی. مینوشانیم شمارا از آنچه در بطنهای آنهاست و برایشما

فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۗ^{۳۱} وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

در آنجاست منافع کثیر و از آن میخورید * و بر آن و بر کشتی

تُحْمَلُونَ ۗ^{۳۲} وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا

میشوید حمل * و البته کردیم ارسال نوح را نزد قوم او پس گفت یا قومم کنید عبادت

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ^ط أَفَلَا تَتَّقُونَ ^{۳۳} فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ

الله را، نیست برایشما کدام الهه غیر او. چرا نمیکنید تقوا * باز گفتند ملاء کسان

كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ

کافر از قوم او، نیست این الا بشری مثل شما دارد اراده که کند تفضل

عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً ^ص مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا

بر شما. واگر میخواست الله میکرد نازل ملائک را. نشنیده ایم اینرا در آباء خود

الْأَوَّلِينَ^{ج ص} ۳۲ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ عَلَيْهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ

مردمان اولین * نیست او الا مردیکه براوست اجنه و باشیدمراقب براو حتی

حِينَ ۳۵ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ۚ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ

مدتی * گفت ربم بده نصرتم بر آنچه کند تکذیمم * پس کردیم وحی به او که

اصْنَعِ الْفُلْكَ يَا عَيْنَانَا وَوَحِينَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۗ

بکن صنع کشتی را تحت نظرما و وحی ما وقتی بیاید امرما و فوران کند تنور

فَأَسْأَلُكَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ

باز بران آنجا از کُل زوجها دو دو و اهلترا الا آنکه سبقت کرد

عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ

بر او قول (ما) منجمله. و نکن مخاطبم راجع به آنانکه ظلم کردند. اینها

مُغْرَقُونَ ﴿۲۷﴾ فَإِذَا السُّيُوفُ أُنزِلَتْ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلْ

میشوند غرق * باز وقتی شدی استوار تو و هر که باتوست بر کشتی پس بگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ وَقُلْ رَبِّ

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِذَاتِيكَ نجات داد مارا از قوم ظالمان * و بگو ربم

انزَلْنِي مَنزَلًا مُّبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿۲۹﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ آيَاتٍ

منزلم داد منزل مبارك و توئی بهترین منزل دهندگان * یقیناً در اینست آیات

وَإِنْ كُنَّا لَبُتْلِينَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿۳۱﴾

و یقیناً هستیم آزمایش کنندگان * باز نشأت دادیم از بعد آنها قرن های دیگری *

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ

و کردیم ارسال بین آنها رسولی از خود آنها که "کنید عبادت الله را، نیست برایشما کدام الله

غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ^۴ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ

غیراو. چرا نمیکنید تقوا" * و گفت ملاء از قوم کسان کافر و

كَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَاتَّرفُنَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا

کاذب بلیقاء آخرت؛ و کردیم آسوده آنها را در حیات دنیا؛ "نیست این الا

بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ^{۳۳}

بشری مثل شما، میخورد از آنچه میخورید از آن و میکند شرب از آنچه میکنید شرب*

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخٰسِرُونَ^{۳۴} اِيعِدْكُمْ اِنَّكُمْ

و اگر کردید اطاعت بشری مثل خود را آنگاه میباشید خساره مندان * آیا میکند وعده بشما

اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا اِنَّكُمْ تُخْرَجُونَ^{۳۵} هِيَهَاتَ هِيَهَاتَ

چون مردید و شدید تراب و استخوانها باز شما میشوید خارج * هیهات هیهات^۱

(۱) هیهات هیهات: افسوس افسوس.

لِيَأْتُوْا وَعْدُوْنَ^{ص لا} ۳۶ اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنُحْيَا وَمَا

بر آنچه ميشويد وعده * نيست اين الا حيات ما در دنيا مي ميريم و ميكنيم حيات و نه

فَنَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ^{ص لا} ۳۷ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اِفْتَرَىٰ عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا وَّ

مايان ميشويم مبعوث * نيست او الا مرديكه افترا کرده بر الله دروغی و

مَا نَحْنُ لَهُۥ بِمُؤْمِنِيْنَ ۳۸ قَالَ رَبِّ انصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنَ ۳۹ قَالَ عَمَّا

نيستيم ما براو داراي ايمان" * گفت ربم بده نصرتم بر آنچه ميکنند تکذيبم * گفت مگر

قَلِيلٍ لِّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَعَلَّمَهُم

بقليل میگردند صبحگاهان نادمان * و اخذ کرد آنها را انفجاری بحق و ساخت آنها را

عُنَاءٍ فَبَعْدَ اللُّقُومِ الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا

خاشاک. پس بعید باد بر قوم ظالمان * باز نشأ دادیم از بعد آنها قرون

اخْرِينَ ﴿٤٢﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ

اخیرین را. * نتواند سبقت دهد هیچ امتی اجلش را و نتواند تأخیرش دهد. * باز

أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ^ط كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا

ارسال کردیم رُسل خود را پیایی. هر گاه میآمد به امتی رسولش تکذیبش میکردند، کردیم تعقیب

بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ^ج فَبَعْدَ الْقَوْمِ ^س لَا يُؤْمِنُونَ ^{٤٤}

بعضی آنها را بعد بعضی و ساختیم آنها را افسانه ها. بعد باد بر قومیکه ندارند ایمان*

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ ^ل وَأَخَاهُ هَارُونَ ^ل بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ^{٤٥}

باز ارسال کردیم موسی و برادرش هارون را با آیات خود و سلطان مبین*

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا

نزد فرعون و ملایانش مگر کردند تکبر و بودند قوم علوطلب* پس گفتند

أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا

آیا آریم ایمان بدو بشر مثل خود و قوم آنهاست بما غلامان* و تکذیب کردند آنها را

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ

پس شدند از هلاک شدگان* و البته دادیم بموسی کتاب را تا آنها

يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ

شوند هدایت * و ساختیم ابن مریم و مادرش را نشانه و جا دادیم هردورا به

رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ

بلند باغی دارای قرار و چشمه ها * یا ای رُسل بخورید از پاکى ها

وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ

و عمل کنید صالح. منم بر آنچه میکنید عمل، علیم. * و یقیناً اینک امت شما

أُمَّةً وَاحِدَةً وَّأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ

امت واحد است و منم رب شما پس باشيد با تقوا * مگر قطع کردند امر خود را بين خود

زُبْرًا طَافُوا بِهَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونِ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ

پارچه ها. هر حزب به آنچه نزد آوست فرح کند * بگذار آنها را در گمراهی آنها حتی

حِينَ ﴿٥٤﴾ اِيْحْسِبُونَ اَنْبَا نِيْدُهُمْ يَوْمَ مَالٍ وَبَنِيْنٍ ﴿٥٥﴾ نُسَارِعُ

حين * آيا ميکنند حساب چون کردیم امداد آنها را از مال و فرزند * کنیم سرعت

لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ط بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ

برایشان در هر خیرات. بلکه ندارند شعور * یقیناً کسانی که هستند از

خَشِيَةَ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

ترس رب خود بهراس * و آنانکه هستند بر آیات رب خود با ایمان *

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا

و آنانکه برب خود نمیگیرند شریک * و آنانکه میدهند هر آنچه دهند و

قُلُوبُهُمْ وَجَلَّةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٥﴾ أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ

قلبهای آنهاست بترس، آنها اند بسوی رب خود رجعت کنندگان * آنها کنند سرعت

فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

در خیرات هستند برآن سبقت کنندگان * و نکنیم مکلف نفسی را الا بقدر وسع او

وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ بَلْ قُلُوبُهُمْ

و نزد ماست کتابیکه گوید سخن به حق و برآنها نمیشود ظلم * بلکه قلبهای آنهاست

فِي غَيْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمُوهَا

در تاریکی از این و برای آنهاست اعمال مادون این، هستند در آن

عَمَلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيَهُمْ بِالْعُذَابِ إِذَا هُمْ يَجْرُونَ ﴿٦٤﴾ ط

عاملان * حتی وقتی کنیم اخذ متمولین آنها را بعباد آنگاه میکنند فریاد. *

لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُثَلَّىٰ

نکنید فریاد امروز. یقیناً شما از ما نیاید نصرت * یقیناً میشد آیاتم تلاوت

عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تُنْكَصُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ بِسِرِّهِمْ

بشما مگر شما بر عقب های خود برگشته * متکبر بر آن چوسامری

تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمْ

میگوئید بیهوده^۱ * آیا چرا نمیکنند تدبیر بسخن آیا آمد برایشان آنچه نیامده بود به آباء آنها

الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٩﴾ أَمْ

مردمان اولین * یا ندارند معرفت به رسول خود که هستند از او منکران * آیا

(۱) سامری: آنکه سرا سر شب بمردم افسانه ها میگوید.

يَقُولُونَ بِإِجْتِهَاتٍ^ط بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَكَثُرَهُمُ لِلْحَقِّ

میگویند براوست اجنه. نه! آورده برایشان حق را و اکثر آنها اند از حق

كَرِهُونَ^{٧٠} وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ

در کراهیت* و اگر میکرد متابعت الحق هواهای ایشانرا میگردید فاسد سماوات و زمین

وَمَنْ فِيهِنَّ^ط بَلْ آتَيْنَهُمْ بَيِّنَاتٍ فَهَمُّوا عَنْ ذِكْرِهَا^{٧١} مُعْرِضُونَ

و هر که در آن است. بلکه آوردیم برایشان ذکر آنها را مگر هستند از ذکر خود در اعراض*

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخِرَاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿۷۲﴾ وَ

آیا میخواستید از آنها خرجی، مگر خراج رب شماست بهتر. و اوست بهترین رزق دهندگان *

إِنَّكَ لَتَدْعُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۷۳﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

یقیناً تو می‌کنی دعوت آنها را بصراط مستقیم * و یقیناً کسان بدون ایمان

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّا كِیُونَ ﴿۷۴﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ

به آخرت از صراط برگشته اند * ولو رحم کنیم بر آنها و دور کنیم آنچه بر آنها

مِنْ خَيْرِ لَلْجُورِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ

از ضرراست، بازلج کرده در طغیان خود میشوند سرگردان * و یقیناً کردیم اخذ آنها را

بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِربِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا

بعذاب مگر نه تواضع کردند برب خود ونه تضرع کردند * حتی که

فَتَحْنَاهُمْ بَابِآذَانِ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

بازکنیم بر آنها بابی با عذاب شدید آنگاه میشوند آنجا مایوس *

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا

واوست آنکه داد نشأت برایشما گوش و چشم و دل را. قلیل است

مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

که کنید شکر * واوست آنکه پاشانید شمارا در زمین و نزداو میشوید حشر*

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ط

واوست آنکه دهد حیات و دهد ممات و از اوست اختلاف لیل و نهار.

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۸۰﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿۸۱﴾ قَالُوا أَإِذَا

پس چرا نمیکنید تعقل * بلکه میگویند مثل آنکه گفتند مردمان اولیه * گفتند آیا که

مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا إِنْ أَلْمَبُعُوثُونَ ﴿۸۲﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ

مردیم و شدیم تراب و استخوانها آیا ما باز میشویم مبعوث * شده بود وعده بخودما

وَأَبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ

وآباء ما را اینها از قبل، نیستند اینها إلا سطرهای مردمان اولیه * بگو

لِّمَنَ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ

از کیست زمین و هر چه در آن است اگر هستید دارای علم * می گویند

لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَ

از الله. بگو پس چرا نمیشوید متذکر * بگو کیست رب سماوات هفتگانه و

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾

رب عرش عظیم * می گویند از الله. بگو پس چرا نمیکنید تقوا *

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ

بگو کیست بدستش ملکوت^۱ کل شیء و او دهد اجر و نیست اجردهنده به او

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ^{۸۸} سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ^{۸۹}

اگرهستید شما با علم * می گویند ازالله. بگو پس چطور برشماشده سحر *

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ^{۹۰} مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ

بلکه آوردیم برایشان حق را و آنها اند تکذیب کنندگان * نکرد اخذ الله کدام ولدی

(۱) ملکوت: پادشاهی

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذَىٰ الذَّهَبَ كُلِّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَ

و نیست با او کدام اله، آنگاه میبرد هر اله آنچه خلق کرد و

لَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾

میکرد علو بعضی آنها بر بعضی. سبحان الله، از آنچه کنند توصیفش*

عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۲﴾ قُلْ رَبِّ اِنَّمَا

عالم غیب و شهاده بس عالیست از آنچه کنند شریکش* بگو ربم اگر

تُرِيَنِي مَا يُوعَدُونَ^{۹۳} رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ^{۹۴}

بنمائی بمن آنچه شده اند وعده* ربم باز نساز مرا بجمله قوم ظالم *

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُثْرِكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ^{۹۵} اِدْفَعِ بِالَّتِي هِيَ

ومائیم برآنکه دهیم نشان بتو، آنچه کردیم وعده برایشان، کاملاً قادر * بکن دفع با آنچه هست

أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ^ط نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ^{۹۶} وَقُلْ رَبِّ اعْوِذْ بِكَ

احسن بدی را. ما داریم علم به آنچه کنند وصف * و بگو ربم میبرم پناه بتو

مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ^۱ ۹۷ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يُحْضِرُونِ^{۹۸}

از همزات^۱ شیطان * و میبزم پناه بتو ربم که شوند حاضر بر من *

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ^{۹۹} لَعَلِّي^{۱۰۰}

حتیٰ که بیاید یکی آنها را موت میگوید ربم بده رجعتم * تا که من

أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِيبَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ

کنم عمل صالح؛ آنچه ترک کرده بود؛ هرگز! فقط اینست کلمه ئی که او میگوید. و در

(۱) همزات: تحریکات، وسوسه ها، انگیزه ها، تلقینات.

وَأَرَاهِمُ بِرُزْخٍ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۰﴾ فَاذْأَنْفَخْ فِي الصُّورِ فَلَا

وراء آنهاست برزخ تا روزیکه شوند بعث * وقتی نفخه شود در صور بازماند

أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۱۱﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

نسب بین آنها آنروز و نکنند سؤال از (حال) همدیگر * و آنکه ثقلت کند وزنه‌هایش

فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۲﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ

آنها میباشند فلاح یابندگان * و آنکه خفت کند وزنه‌هایش، آنها اند که

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۱۰۳﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمْ

خساره کردند بنفسهای خود، در جهنم میکنند خلد * میسوزاند روهای آنها را

النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالْحُوتِ ﴿۱۰۴﴾ أَلَمْ تَكُنْ آيَتِي تَتْلُو عَلَيْكُمْ فَلنَنْتُمْ

آتش و میباشند آنجا آماسیده * آیا نمیشد آیاتم تلاوت بشما که بودید

بِهَاتِكُنَّ بُونَ ﴿۱۰۵﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿۱۰۶﴾

بر آن تکذیب گران؟ * میگویند رب ما غلبه کرد بر ما شقاوت ما و بودیم قوم گمراه *

رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٧﴾ قَالَ اخْسِئُوا فِيهَا

رب ما بکن خارج مارا از آن، اگر عودت کردیم می باشیم ظالمان * گوید رانده شوید آنجا

وَلَا تُكَلِّمُوا ﴿١٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا

ونکنید تکلم * یقیناً هست فریقۀ از بندگانم که میگویند رب ما

أَمِنَّا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٩﴾ فَاتَّخَذُ تَبْوَهُمْ

ایمان آوردیم، بکن مغفرت مارا و رحم بر ما و توئی خیر الرحیمین * مگر گرفتید آنها را

سِحْرِيَا حَتَّىٰ أَنْسُوكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۱۰﴾ إِنِّي

بتمسخر حتیٰ از یاد شما برد ذکر مرا و بودید بر آنها خنده کنندگان * من

جَزِيَّتَهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۱۱﴾ قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ

جزا دهم آنها را امروز چون صبر کردند، آنها هستند مردم کامیاب * گفت چند درنگ کردید

فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۲﴾ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمِ فَسْئَلِ

در زمین بعدد سالها * گویند درنگ گردیم یومی یا برخی یوم بکن سؤال

الْعَادِينَ ﴿۱۱۳﴾ قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۱۴﴾

* عددگیران را * گفت نکردید درنگِ اِلا قلیل، ای کاش شما میداشتید علم *

أَفحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۱۵﴾

* آیا حساب کردید که خلق کردیم شما را عبث و شما نزد ما نمیکنید رجعت *

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۱۶﴾

* بس عالیست الله آن پادشاه آن حق. لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، رب عرش کریم *

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ

و هر که کند دعا با الله الله دیگری بدون برهانی او را باشد برآن؛ باز حسابش

عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكُفْرُونَ ﴿۱۱۷﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ

نزد رب اوست. یقیناً او ندهد فلاح به کافران * و بگو ربم بکن مغفرت و بکن رحم

وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿۱۱۸﴾

و توئی بهترین رحم کنندگان *